

Sygn. akt I C 498/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Grażyna Mrozowicz

Protokolant str. sekr. sąd. Marta Dziduch

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Przemyślu na rozprawie

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko (...)

o zapłatę

I. ***zasądza*** od pozwanego (...) na rzecz powoda D. K. kwotę 77.990,00 zł z ustawowymi odsetkami:

- od dnia 22 lipca 2009 r. do dnia zapłaty od kwoty 33.830 zł
- od dnia 8 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty od kwoty 32.526 zł
- od dnia 8 marca 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł
- od dnia 2 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł
- od dnia 3 maja 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł
- od dnia 2 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł
- od dnia 2 lipca 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł
- od dnia 2 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł

II. w pozostałym zakresie powództwo ***oddala,***

III. ***zasądza*** od pozwanego (...) na rzecz powoda D. K. kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu części kosztów procesu,

IV. ***nakazuje*** ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Przemyślu od pozwanego (...) kwotę 3.900 (trzy tysiące dziewięćset) złotych tytułem brakującej opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa.

Sygn. akt I C 498/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu

z dnia 21 października 2015 r.

Powód D. K. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) na rzecz powoda kwoty 117.235,39 zł z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie powód podał, że w dniu 2 maja 1999 r. w wyniku wypadku komunikacyjnego, do jakiego doszło w M., powód D. K. doznał ciężkich obrażeń ciała. Kierująca samochodem E. K. została skazana za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. Sprawca wypadku był ubezpieczony w (...) S.A. w W. od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tego pojazdu. W ramach tego ubezpieczenia w dniu 20 grudnia 1999 r. (...) S.A. w W. wypłaciło powodowi kwotę 40.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, której doznał on w związku z wypadkiem.

Powód podał dalej, że w dniu 10 czerwca 2009 r. zawarł ze spółką (...) reprezentowaną przez Prezesa Zarządu - P. N. umowę nr (...), w której zleceniobiorca, czyli pozwana spółka, zobowiązała się do prowadzenia sprawy związanej ze zdarzeniem - wypadkiem z dnia 2 maja 1999 r.

Z § 2 powyższej umowy wynikało, że za prowadzenie sprawy zleceniobiorcy przysługuje honorarium - prowizja w wysokości 25% + VAT wartości uzyskanego roszczenia. Niezależnie od honorarium określonego w § 2 ust. 1 umowy zleceniobiorcy za prowadzenie spraw przed sądem przysługiwało honorarium według stawek nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokatów z urzędu, o ile zostanie uznane przez sąd.

Naprowadzono następnie, że w dniu 17 lipca 2009 r. pozwana spółka, działając w imieniu i na rzecz powoda, zawarła z (...) S.A. w W. ugodę, na mocy której ubezpieczyciel zobowiązał się do wypłaty na rzecz D. K. kwoty 250.000 zł tytułem zadośćuczynienia, z uwzględnieniem wypłaconej powodowi w 1999 r. kwoty 40.000 złotych. Różnica w kwocie 210.000 złotych tytułem zadośćuczynienia przyznanego powodowi została wpłacona na konto pozwanej spółki.

W dniu 22 lipca 2009 r. pozwana spółka przelała ze swojego konta nr (...) na konto J. K. - ojca powoda jedynie kwotę 112.120 złotych tytułem zadośćuczynienia dla D. K..

Ponadto wskazano, że od 2003 r. do 31 lipca 2009 r. (...) S.A. w W. wypłacał powodowi rentę w kwocie 1.589,93 złote miesięcznie. Renta została zmieniona w trybie art. 907 § 2 k. c. wskutek czego dopłacono powodowi wyrównanie w wysokości 46.800 złotych za okres od 01.07.2006 r. do 30.09.2009 r. W dniu 31 lipca 2009 r. (...) S.A. w W. poinformował pozwanego, że dokonuje wypłaty wyrównania renty dla D. K. w kwocie 46.800 złotych na rachunek bankowy pozwanego nr (...). Otrzymana przez pozwaną spółkę kwota 46.800 złotych w żadnej części nie została wypłacona D. K..

Od 1 października 2009 r. (...) S.A. wypłacało na rzecz powoda rentę w kwocie 2.789,93 złote miesięcznie na rachunki bankowe pozwanej spółki, jak wynika z załączonych do pozwu pism (...) S.A m.in. nr (...), (...), (...).

Za okres od 1 października 2009 r. do 28 lutego 2011 r. pozwany potrącał każdorazowo, co miesiąc z kwoty należnej powodowi renty 25% + 22% VAT, a następnie przelewał na konto podane przez D. K. kwotę 1.939 zł.

Za okres od 1 marca 2011 r. do 31 sierpnia 2011 r. pozwany bezpodstawnie zatrzymał całość renty wypłacanej przez (...) S.A. na rzecz powoda - w sumie nie wypłacił D. K. kwoty 16.739,58 zł.

Od września 2011 r. renta w kwocie 2.789,93 złote wypłacana jest przez (...) S.A. bezpośrednio na konto powoda.

Powód podał także, że wyrokiem z dnia 10 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy w Kielcach zasądził od (...) na rzecz powoda kwotę po 2.200 złotych miesięcznie tytułem renty uzupełniającej oraz ustalił odpowiedzialność na przyszłość pozwanego (...) S.A. w W., natomiast w pozostałym zakresie oddalił powództwo. Wyrok powyższy uprawomocnił się dnia 21 marca 2012 r., kiedy to Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie I ACa 202/12 oddalił apelację i jednocześnie zasądził od powoda D. K. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 5.400 złotych, którą zapłacił powód.

W dalszej części uzasadnienia powód podniósł, że w dniu 5 października 2012 r. zwrócił się do P. N., który reprezentował pozwaną spółkę podczas podpisywania umowy z powodem żądając kategorycznie końcowego rozliczenia oraz zaniechania pobierania przez pozwaną 25% z każdej z renty, zwrotu wyrównania renty w kwocie 46.000 zł oraz kwoty 16.739,58 złotych - jako sześciu nieprzelanych kwot rent za wskazany wyżej okres oraz zwrotu kwoty zadośćuczynienia ponad kwotę 210.000 złotych \times 25% + VAT.

W odpowiedzi na powyższe pismo P. N. w imieniu pozwanej spółki nie odniósł się do żądania zwrotu wskazanych wyżej kwot stwierdzając jedynie, że renta w rozumieniu umowy jest częścią składową odszkodowania, w związku z czym pobierane prowizje od renty były zgodne z umową.

W dniu 22 października 2012 r. D. K. wypowiedział pozwanemu umowę zlecenia.

W dniu 12 stycznia 2013 r. zostało wysłane do pozwanego wezwanie do zapłaty, jednakże powód nie otrzymał na nie żadnej odpowiedzi.

W tych okolicznościach w ocenie powoda żądanie pozwu jest w całości zasadne.

Powód argumentował dalej, że z § 2 ust. 1 umowy zlecenia nr (...) z dnia 10 czerwca 2009 r. zawartej pomiędzy pozwaną spółką a powodem wynika, że zleceniobiorcy przysługiwało honorarium w wysokości 25% + VAT wartości uzyskanego rozszczenia.

Kwota zadośćuczynienia jaka została na mocy ugody zawartej z (...) S.A w W. zawarta przez pozwaną spółkę działającą w imieniu i na rzecz powoda wynosiła 210.000 złotych, czyli należne spółce wynagrodzenie, zgodnie z umową wynosiło 52.500 złotych netto + 22%VAT, tj. 64.050 zł. Tymczasem z wpłaconej przez (...) S.A. kwoty 210.000 złotych na konto pozwanej spółki na rzecz D. K. pozwana przelała kwotę 112.120 złotych, a powinna 145.950 złotych. W tych okolicznościach pozwana bezpodstawnie zatrzymała kwotę 33.830 złotych, której zwrotu żąda powód.

Podano również, że jak wynika z pisma (...) S.A z dnia 31 lipca 2009 r. na konto pozwanej spółki została przelana przez (...) S.A. również kwota 46.800 złotych tytułem wyrównania renty za okres od 1 lipca 2006 r. do 30 września 2009 r. W żadnej części kwota ta nie została przekazana na rzecz powoda i została bezpodstawnie zatrzymana przez pozwaną spółkę.

W okresie od marca 2011 r. do sierpnia 2011 r. pozwana spółka nie przekazała na rzecz D. K. należnej mu renty, którą (...) wpłacało na rachunek spółki. W sumie spółka bezpodstawnie zatrzymała w całości rentę za sześć miesięcy, czyli w sumie kwotę 16.739,58 złotych ($6 \times 2.789,93$ złote).

W okresie od października 2009 r. do lutego 2011 r. pozwana spółka bezpodstawnie potrącała co miesiąc z należnej D. K. renty jej część w wysokości 25% + VAT, co w sumie daje kwotę 14.465,81 złotych. Pozwana wypłacała D. K. kwotę 1.939 zł [$2.789,93$ zł - ($25\% \times 2.789,93$ zł + 22% VAT)]. Potrąceń w kwocie 850,93 brutto miesięcznie z każdorazowej miesięcznej renty należnej D. K. nie przewidywała umowa z dnia 16 czerwca 2009 r., a tym samym została ona przez pozwaną spółkę nienależnie pobrana.

Wskazano także, że na podstawie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie I ACa 202/12 D. K. został zobowiązany do zapłaty na rzecz (...) S.A. w W. kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 złotych w postępowaniu apelacyjnym. W ocenie powoda koszty procesu, które był on zobowiązany ponieść powstały z uwagi na niestaranne działanie pozwanej spółki, która nienależycie reprezentowała jego interes w sprawie, choćby poprzez nie złożenie w terminie skargi kasacyjnej od w/w wyroku.

Końcowo powód zastrzegł sobie prawo sprecyzowania dat od których żąda odsetek od poszczególnych świadczeń związanych z wypadkiem z dnia 2 maja 1999 r. po uzyskaniu wyciągów z rachunków bankowych, na które wpływały środki wypłacane przez (...) S.A. w W. na rzecz D. K. i wskazał, że żąda odsetek od dnia następnego po wypłynięciu

środków pieniężnych z tytułu wymienionych wyżej poszczególnych bezpodstawnie zatrzymanych świadczeń na konto pozwanej spółki.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...)wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia zwracając uwagę, że choć strona powodowa nie wskazuje dat ewentualnych rzekomych zobowiązań błędnie lub jak to nazywa nierzetelnie rozliczonych, to już w uzasadnieniu pozwu jak i w załączonych dokumentach widać daty, do których kwoty się odnoszą.

Rozliczenie z kwoty głównej nastąpiło w dniu 22 lipca 2009 roku, co stanowi, iż przedawnienie roszczeń dotyczących tego rozliczenia nastąpiło w dniu 22 lipca 2012 roku (210.000 zł).

Rozliczenie kwoty wyrównania renty nastąpiło w dniu 31 lipca 2009 roku, co oznacza, że przedawnienie roszczeń z tego rozliczenia nastąpiło w dacie 31 lipca 2012 roku (46.800 zł).

Podnosząc powyższy zarzut stron pozwana zwróciła uwagę, iż wszystkie pisma dotyczące wypłat, rozliczeń i czynności wykonywanych od spółki pozwanej jak i od ubezpieczycieli były przekazywane stronie powodowej na bieżąco.

Odnosząc się do rozliczeń rent zwrócono uwagę, że renta przyznana została po podpisaniu umowy współpracy, była działaniem i zasługą pozwanej, gdyż poprzednia była przyznana do III kwartału 2009 roku a bierne działanie powoda stworzyło zagrożenie i dążyło do realnej utraty świadczenia. Zgodnie z umową pisemną jak i ustaleniami ustnymi od rent jako części świadczenia pozwana miała także pobierać prowizję, co i też nastąpiło. Ponadto, pozwana „wywalczyła” podniesienie przedmiotowej renty o prawie tysiąc złotych miesięcznie. Powód aż do zakończenia prawomocnego postępowania nigdy nie negocjował tych ustaleń ani nie odstępował od umowy co i mógł uczynić. Nawet jeżeli uznawał jak to zarzuca w pozwie nierzetelność, mógł odstąpić od umowy na każdym etapie, gdyż nierzetelność byłaby niewątpliwie ważnym powodem, co jednak wcześniej nie było zarzucane. Dodatkowo, jak przyznał powód, otrzymywał on bezpośrednio na swój rachunek bankowy świadczenie rentowe od sierpnia 2011 roku, z którego nie przekazywał prowizji (850,93 zł). Zgodnie z umową jaka była między stronami, rozliczenie renty miała strona 6-cio miesięczne świadczenie co i też zostało rozliczone, na co przystał powód. W sytuacji kiedy pozwana miałaby świadczenia od marca 2011 r. do sierpnia 2011 r. zwrócić, to kwotę 1.939 zł a nie 2.789,93 zł miesięcznie i po tym od sierpnia 2011 roku pozwana winna naliczać umowną prowizję po 850,93 zł co i strony uzgodniły. Ta część świadczenia została rozliczona i zamknięta potrąceniem.

Odnosząc się zaś do kwestii kosztów procesu zasądzonych wyrokiem Sądu w Kielcach strona pozwana podniosła, iż są to koszty wskazane w ustawie obciążające powoda, który o nich był informowany i z których sobie winien zdawać sprawę.

Dodatkowo argumentowano, że kwestii zarzutów w przedmiocie kasacji także powód nie powinien kierować do pozwanej, gdyż ta może jedynie odpowiadać za wybór pełnomocnika procesowego, którym była pani adwokat A. P.. To pani mecenas podejmowała decyzje procesowe i ewentualne zarzuty nierzetelności mogłyby być ewentualnie wobec niej stawiane, choć z tego co pozwanej wiadomo takowe nie były wobec pani adwokat kierowane.

Końcowo strona pozwana podała, że w jej odczuciu umocowanie do działania pełnomocnika w sprawie jest wadliwe, gdyż pełnomocnictwo ogólne dla J. K. nie zawiera daty ani nie jest potwierdzone notarialnie, co w sytuacji zarządu ogólnego jest wymagane prawem. Poddano także w wątpliwości podpis złożony na pełnomocnictwie przez D. K., wskazując, że różni się od podpisu złożonego na umowie z dnia 10 czerwca 2009 roku co powoduje, że jeden z nich prawdopodobnie nie pochodzi od niego.

W piśmie procesowym z dnia 30 grudnia 2013 r. powód D. K. sprecyzował żądanie pozwu, w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty łącznie 117.235,39 złotych wraz z ustawowymi odsetkami, tj.:

1. kwoty 33.830 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.07.2009 do dnia zapłaty,
2. kwoty 46.800 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08.08.2009 r. do dnia zapłaty,
3. kwoty 16.739,58 złotych wraz z odsetkami ustawowymi:
 - od kwoty 2.789,93 zł od dnia 08.03.2011 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 2.789,93 zł od dnia 02.04.2011 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 2.789,93 zł od dnia 03.05.2011 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 2.789,93 zł od dnia 02.06.2011 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 2.789,93 zł od dnia 02.07.2011 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 2.789,93 zł od dnia 02.08.2011 r. do dnia zapłaty,
4. kwota 14.465,81 złotych wraz z ustawowymi odsetkami:
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 02.10.2009 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 03.11.2009 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 02.12.2009 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 05.01.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 03.02.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 02.03.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 02.04.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 05.05.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 02.06.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 02.07.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 03.08.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 02.09.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 05.10.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 03.11.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 02.12.2010 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 04.01.2011 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 850,93 zł od dnia 10.02.2011 r. do dnia zapłaty,
5. kwota 5.400 złotych wraz z ustawowymi odsetkami:
 - od kwoty 2.789,93 zł od 01.07.2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.610,07 zł od dnia 01.08.2013 r. do dnia zapłaty.

Na uzasadnienie powód wskazał, że na kwotę główną, tj. 117.235,39 zł żądania pozwu składają się:

1. **kwota 33.830 złotych tytułem niewypłaconego zadośćuczynienia,**
2. **kwota 46.800 złotych tytułem niewypłaconego wyrównania renty za trzy lata od. 01.01.2006 r. do 30.09.2009 r.,**
3. **kwota 16.739,58 złotych tytułem nie wypłaconej renty za okres od III do VIII 2011 r.,**
4. **kwota 14.465,81 złotych tytułem niezasadnego potrącenia 25% każdej renty za okres od X 2009 r. – II.2011 r.,**
5. **kwota 5.400 złotych tytułem kosztów procesu dla strony pozwanej zasądzona w pkt 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie I ACa 202/12.**

Następnie powód podał, że odsetek od kwoty 33.830 złotych żąda od 22.07.2009 r. ponieważ - jak wynika z załączonego do pozwu wyciągu bankowego z (...) Banku (...) w B. z dnia 07.08.2009 r. - wówczas została przelana przez pozwanego na rzecz powoda kwota 112.120,00 złotych, a zatem pozwany resztą kwoty zadośćuczynienia musiał już wówczas dysponować (jak wynika z informacji z (...) kwota zadośćuczynienia w kwocie 210.000 zł została przyznana w dniu 17.07.2009 r. i przelana na konto pozwanego (okoliczności tej pozwany nie kwestionował).

Kwota 46.800 złotych została przelana na konto pozwanego dnia 07.08.2009 r., a zatem powód żąda odsetek od dnia następnego - od dnia wpływu środków na konto pozwanego,

Z kolei z pisma (...) z dnia 21.09.2011 r. - akta I C 1784/09 oraz z informacji uzyskanej z (...) z dnia 20.11.2013 r. wynika, że renta była powodowi wypłacana miesięcznie z góry do dnia 10 każdego miesiąca - wpłaty poszczególnych kwot rent przez (...) na konto pozwanego wynikają z pisma z dnia 21.09.2011 r. - powód żąda odsetek od niewypłaconych mu rent oraz niezasadnych potrąceń z rent w kwocie 850,93 zł od dnia następnego po wypłacie środków przez (...) na konto pozwanego.

Końcowo powód wskazał, że od kwoty 5.400 zł żąda odsetek:

- **od kwoty 2.789,93 zł od 1 lipca 2012 r. i od kwoty 2.610,07 zł od dnia 1 sierpnia 2013 r. (na podstawie dołączonego do pozwu pisma (...) z dnia 01.06.2012 r.)**

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 maja 1999 r. w wyniku wypadku komunikacyjnego, do którego doszło w M., powód D. K. doznał ciężkich obrażeń ciała.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 22 listopada 1999 r. Sąd Rejonowy w Busku-Zdroju w sprawie II K 552/99, uznał E. K. za winną tego, że w dniu 2 maja 1999 r. w M.. Gm. S. nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem marki F. (...) nr rej. (...) nie zachowała należytej ostrożności i obserwacji drogi w wyniku czego na łuku jezdni pojazdem zjechała do przydrożnego rowu uderzając w drzewo, zaś jadący w nim pasażerowie doznali uszkodzeń ciała: D. K. w postaci potłuczeń ogólnych, stłuczenia głowy i mózgu, złamania podstawy czaszki, złamania kości żuchwy z przemieszczeniem po stronie prawej, stłuczenia kręgosłupa w odcinku szyjnym, złamania trzonu kręgu obrotnika, złamania ramienia prawego, rany tłuczonej twarzy, porażenia czterokończynowego, śpiączki i niewydolności oddechowej, które spowodowały u niego chorobę realnie zagrażającą życiu, B. T. w postaci potłuczeń ogólnych, rany tłuczonej twarzy, klatki piersiowej, kończyny górnej i dolnej prawej, złamania kości nosa z przemieszczeniem, złamania wyrostków zębodołowych szczęki, rozerwania pęcherza, złamania

kości miednicy oraz zwichnięcia stawu biodrowo-krzyżowego po stronie prawej skutkujących rozstrojem jej zdrowia na czas powyżej siedmiu dni, R. W. w postaci stłuczenia głowy i kręgosłupa w odcinku szyjnym i rany tłuczonej głowy, które spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na czas powyżej siedmiu dni, tj. za winną przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. i na mocy tego artykułu skazał ją na karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres próby trzech lat.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju z dnia 22 listopada 1999 r. w sprawie II K 552/99 – k. 13-14)

Sprawca wypadku był ubezpieczony w (...) w W. od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tego pojazdu. W ramach tego ubezpieczenia (...) S.A. w W. wypłaciło powodowi kwotę 72.877,43 złotych tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, której doznał on w związku z wypadkiem.

(dowód: pismo (...) SA do D. K. z dnia 17 lipca 2009 r. – k. 15, informacja (...) SA Oddział (...) w K. z dnia 21 września 2011r. wraz z załącznikami – k. 120-121)

W dniu 10 czerwca 2009 r. powód D. K. zawarł ze spółką (...) reprezentowaną przez Prezesa Zarządu - P. N. umowę zlecenia nr (...), w której zleceniobiorca czyli pozwana spółka zobowiązała się do prowadzenia sprawy związanej ze zdarzeniem drogowym z dnia 02.05.1999 r., w którym uszczerbku na zdrowiu doznał D. K..

Z § 2 ust. 1 powyższej umowy wynikało, że za prowadzenie sprawy w postępowaniu pozasądowym i sądowym zleceniobiorcy przysługuje honorarium - prowizja w wysokości 25% + VAT wartości uzyskanego roszczenia i kwotę tą zleceniodawca-powód ceduje na rzecz zleceniobiorcy.

Niezależnie od honorarium określonego w § 2 ust. 1 umowy strony postanowiły, że zleceniobiorcy za prowadzenie sprawy przed sądem przysługuje honorarium określone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002.163.1348) lub rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radcy prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002.163.1349), o ile zostaną uznane przez Sąd.

(dowód: umowa z dnia 10 czerwca 2009 r. nr 100/DYN/06/9 na okoliczność wysokości należnej pozwanemu prowizji za prowadzenie sprawy dotyczącej zdarzenia drogowego z dnia 2 maja 1999 r. – k. 12, zeznania świadka J. K. – k. 171-172, zeznania świadka P. N. – k. 200-201)

Pozwana spółka, działając w imieniu i na rzecz powoda, zawarła z (...) S.A. w W. ugodę, na mocy której ubezpieczyciel zobowiązał się do wypłaty na rzecz D. K. kwoty 282.877,43 złotych tytułem zadośćuczynienia, z uwzględnieniem wypłaconej powodowi wcześniej kwoty 72.877,43 złotych.

Różnica w kwocie 210.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia przyznanego powodowi została wpłacona na konto pozwanej spółki.

(dowód: pismo (...) SA do D. K. z dnia 17 lipca 2009 r. – k. 15)

W dniu 22 lipca 2009 r. pozwana spółka przelała ze swojego konta nr (...) na konto J. K. - ojca powoda kwotę 112.120,00 złotych tytułem zadośćuczynienia dla D. K..

(dowód: wyciąg bankowy J. K. w banku (...) w B. z dnia 7 sierpnia 2009 r. – k. 16, zeznania świadka J. K. – k. 171-172)

Od 2003 r. do 31 lipca 2009 r. (...) S.A. w W. wypłacał powodowi rentę w kwocie 1.589,93 złote miesięcznie.

W dniu 31 lipca 2009 r. (...) S.A. w W., na skutek postępowania wszczętego z inicjatywy pozwanego, wypłacił na rzecz powoda wyrównanie renty w kwocie 46.800,00 złotych na rachunek bankowy pozwanego nr (...).

Wypłaty na konto pozwanego dokonano dnia 7 sierpnia 2009 r.

(dowód: pismo Centrum Likwidacji S. w K. do pozwanego z dnia 31 lipca 2009 r. – k. 17, pismo (...) SA w Ł. z dnia 20 listopada 2013 r. – k. 106, informacja (...) SA Oddział (...) w K. z dnia 21 września 2011r. wraz z załącznikami – k. 120-121, zeznania świadka J. K. – k. 171-172, zeznania świadka P. N. – k. 200-201)

Od 1 października 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. (...) S.A. wypłacało na rzecz powoda rentę w kwocie 2.789,93 złote miesięcznie na rachunek bankowy pozwanej spółki nr (...).

Od 1 stycznia 2011 r. do 30 marca 2011 r. (...) S.A. wypłacało na rzecz powoda rentę w kwocie 2.789,93 złote miesięcznie na rachunek bankowy pozwanej spółki nr (...).

Od 1 kwietnia 2011 r. do 30 sierpnia 2011 r. (...) S.A. wypłacało na rzecz powoda rentę w kwocie 2.789,93 złote miesięcznie na rachunek bankowy pozwanej spółki nr (...).

Za okres od 1 października 2009 r. do 28 lutego 2011 r. pozwany potrącał każdorazowo, co miesiąc z kwoty należnej powodowi renty 25% + 22% VAT, a następnie przelewał na konto podane przez D. K. pozostałą kwotę 1.939 zł.

Za okres od 1 marca 2011 r. do 31 sierpnia 2011 r. pozwany zatrzymał całość renty wypłacanej przez (...) S.A. na rzecz powoda - w sumie nie wypłacił D. K. kwoty 16.739,58 złotych (6 × 2.789,93 zł).

Należna powodowi renta była pozwanemu wypłacana miesięcznie z góry do dnia 10-go każdego miesiąca.

W okresie od marca 2011 r. do sierpnia 2011 r. (co wynika z akt szkodowych (...) S.A. nr PL (...) w wersji elektronicznej) ubezpieczyciel (...) S.A dokonał wypłat sześciu rent w kwocie po 2.789,93 zł na konto pozwanego:

- w dniu 7 marca 2011 r.,
- w dniu 1 kwietnia 2011 r.,
- w dniu 2 maja 2011 r.,
- w dnia 1 czerwca 2011 r.,
- w dniu 1 lipca 2011 r.,
- w dniu 1 sierpnia 2011 r.

(dowód: akta szkodowe nr PL (...) – k. 105, pismo (...) SA w Ł. z dnia 20 listopada 2013 r. – k. 106, pismo (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 20 października 2010 r. – k. 18, pismo (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 23 listopada 2010 r. – k. 19, pismo (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 13 grudnia 2010 r. – k. 20, pismo (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 24 lutego 2011 r. – k. 21, pismo (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 18 kwietnia 2011 r. – k. 22-23, pismo (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 16 maja 2011 r. – k. 24, pismo (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 14 czerwca 2011 r. – k. 25, wyciąg bankowy J. K. w KB (...) Banku za okres od 1 – 31 stycznia 2012 r. – k. 44-45, zeznania świadka J. K. – k. 171-172)

Od 1 września 2011 r. do 31 października 2012 r. (...) S.A. wypłacało na rzecz powoda rentę w kwocie 2.789,93 złote miesięcznie bezpośrednio na rachunek bankowy powoda nr (...).

Wyrokiem z dnia 10 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy w Kielcach zasądził od (...) na rzecz powoda kwotę po 2.200 złotych miesięcznie tytułem renty uzupełniającej oraz ustalił odpowiedzialność na przyszłość pozwanego (...) S.A. w W., natomiast w pozostałym zakresie oddalił powództwo. Wyrok powyższy uprawomocnił się dnia 21 marca 2012 r., kiedy to Sąd Apelacyjny w Krakowie w sprawie I ACa 202/12 oddalił apelację i jednocześnie zasądził od powoda D. K. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 5.400,00 złotych. Od powyższego wyroku powód nie złożył kasacji.

W sprawie powyższej powód reprezentowany był przez pełnomocnika procesowego adwokat A. P. ustanowionego przez stronę pozwaną.

Zgodnie z dyspozycją powoda (...) S.A. przekazał rentę powoda za czerwiec 2012 r. i część renty za lipiec 2012 r. na poczet zwrotu kosztów zasądzonych na rzecz pełnomocnika (...) S.A. w kwocie 5.400,00 zł.

W dniu 25 października (...) S.A. wypłaciło wyrównanie renty w kwocie 521,93 zł bezpośrednio na konto powoda nr (...).

Od dnia 1 listopada 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. (...) S.A. wypłacało powodowi rentę w kwocie 3.311,86 zł bezpośrednio na konto powoda.

(dowód: pismo (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 1 września 2011 r. – k. 26-27, pismo (...) Centrum (...) w K. do powoda z dnia 1 czerwca 2012 r. – k. 28, akta szkodowe nr PL (...) – k. 105, pismo (...) SA w Ł. z dnia 20 listopada 2013 r. – k. 106, zeznania świadka J. K. – k. 171-172, zeznania świadka P. N. – k. 200-201)

W dniu 5 października 2012 r. powód zwrócił się do P. N. jako Prezesa Zarządu pozwanej spółki, który reprezentował pozwaną spółkę podczas podpisywania umowy z powodem, żądając końcowego rozliczenia oraz zaniechania pobierania przez pozwaną 25% z każdej z renty, zwrotu wyrównania renty w kwocie 46.800,00 złotych oraz kwoty 16.739,58 złotych - jako sześciu nieprzelanych kwot rent za okres od marca do sierpnia 2012 r.

W odpowiedzi na powyższe pismo pozwana spółka reprezentowana przez P. N. wskazała, że renta w rozumieniu umowy jest częścią składową odszkodowania, na które składają się zadośćuczynienie, odszkodowania za rzeczy majątkowe, renty i inne świadczenia związane ze szkodą, w związku z czym pobierane prowizje od renty były zgodne z umową.

Jednocześnie pozwana spółka wezwała powoda do wskazania czy ma dalej go reprezentować czy też nie.

W piśmie z dnia 22 października 2012 r. powód wypowiedział pozwanej spółce umowę zlecenia z dnia 10 czerwca 2009 r.

W dniu 22 października 2012 r. również J. K. wypowiedział pozwanemu umowę zlecenia.

(dowód: pismo D. K. i J. K. z dnia 5 października do P. N. – k. 29-30, pismo pozwanego do powoda z dnia 8 października 2012 r. – k. 31, pismo J. K. do pozwanego z dnia 22 października 2012 r. – k. 32, pismo D. K. z datą nadania 22 października 2012 r. do pozwanego – k. 33)

W dniu 12 stycznia 2013 r. powód wysłał do pozwanej spółki wezwanie do zapłaty kwoty 117.235,39 zł, na którą składają się następujące należności:

1. kwota 33.830 złotych tytułem niewypłaconego zadośćuczynienia,
2. kwota 46.800 złotych tytułem niewypłaconego wyrównania renty za trzy lata,
3. kwota 16.739,58 złotych tytułem niewypłaconej renty za okres od marca do sierpnia 2011 r.,
4. kwota 14.465,81 złotych tytułem niezasadnego potrącenia 25% każdej renty za okres od października 2009 r. do lutego 2011 r.,
5. kwota 5.400 złotych tytułem kosztów procesu dla strony pozwanej zasądzona w pkt. 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie I ACa 202/12.

Na powyższe wezwanie do zapłaty powód nie otrzymał żadnej odpowiedzi.

(dowód: wezwanie do zapłaty z daty B. 12 stycznia 2013 r. – k. 35-36)

Powód D. K. jest właścicielem domu o pow. 70 m² położonego w W. wraz z działką o pow. 6 arów, na której posadowiony jest dom. Posiada na stałe orzeczony stopień niepełnosprawności. Pobiera rentę w kwocie 3.311 zł oraz zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł.

Miesięczne wydatki powoda wynoszą: leczenie – około 2.000 zł w tym wizyty lekarskie, lekarstwa i środki higieniczne, opał – 350 zł, energia elektryczna – 100 zł, gaz – około 100 zł, telefon – około 200 zł, woda – 50 zł, dojazdy do lekarzy – 200 zł.

Otrzymane od ubezpieczyciela środki finansowe, powód przeznaczył na zakup domu, gdyż ze względu na doznane w wyniku wypadku ciężkie zaburzenia neurologiczne i psychiczne przejawiające się m. in. agresywnymi zachowaniami względem członków rodziny, utrudnione było jego wspólne zamieszkiwanie z rodziną.

(dowód: oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania – k. 7-9, zeznania świadka J. K. – k. 171-172)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

1. umowy z dnia 10 czerwca 2009 r. nr 100/DYN/06/9 na okoliczność wysokości należnej pozwanemu prowizji za prowadzenie sprawy dotyczącej zdarzenia drogowego z dnia 2 maja 1999r. – k. 12,
2. wyroku Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju z dnia 22 listopada 1999 r. w sprawie II K 552/99 na okoliczność ustalenia sprawy szkody – k. 13-14,
3. pisma (...) SA do D. K. z dnia 17 lipca 2009 r. na okoliczność przyznania odszkodowania w kwocie 210.000 zł – k. 15,
4. wyciągu bankowego w banku (...) w B. z dnia 7 sierpnia 2009r. na okoliczność wysokości przelania przez pozwanego na rzecz powoda kwoty 112.153,50 zł – k. 16,
5. pisma Centrum Likwidacji S. w K. do pozwanego z dnia 31 lipca 2009 r. na okoliczność dokonania przez (...) wypłaty wyrównania renty dla D. K. na konto pozwanego kwoty 46.800 zł – k. 17,
6. pisma (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 20 października 2010 r. na okoliczność dokonania kolejnej wpłaty raty renty dla powoda za okres listopad 2010 r. w kwocie 2.789,93 zł – k. 18,
7. pisma (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 23 listopada 2010 r. na okoliczność dokonania kolejnej wpłaty raty renty dla powoda za okres grudzień 2010 r. w kwocie 2.789,93 zł – k. 19,
8. pisma (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 13 grudnia 2010 r. na okoliczność dokonania kolejnej wpłaty raty renty dla powoda za okres styczeń 2011 r. w kwocie 2.789,93 zł – k. 20,
9. pisma (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 24 lutego 2011 r. na okoliczność dokonania kolejnej wpłaty raty renty dla powoda za okres marzec 2011 r. w kwocie 2.789,93 zł – k. 21,
10. pisma (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 18 kwietnia 2011 r. na okoliczność dokonania kolejnej wpłaty raty renty dla powoda za okres maj 2011 r. w kwocie 2.789,93 zł – k. 22-23,
11. pisma (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 16 maja 2011 r. na okoliczność dokonania kolejnej wpłaty raty renty dla powoda za okres czerwiec 2011 r. w kwocie 2.789,93 zł – k. 24,
12. pisma (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 14 czerwca 2011 r. na okoliczność dokonania kolejnej wpłaty raty renty dla powoda za okres lipiec 2011 r. w kwocie 2.789,93 zł – k. 25,

13. pisma (...) Centrum (...) w K. do pozwanego z dnia 1 września 2011 r. na okoliczność dokonania kolejnej wpłaty raty renty dla powoda za okres wrzesień 2011 r. w kwocie 2.789,93 zł – k. 26-27,
14. pisma (...) Centrum (...) w K. do powoda z dnia 1 czerwca 2012 r. na okoliczność przekazania części należności rentowych za czerwiec i lipiec 2012 r. na poczet zwrotu kosztów zasądzonych na rzecz pełnomocnika (...) – k. 28,
15. pisma D. K. i J. K. z dnia 5 października do P. N. z żądaniem zwrotu 16.739,58 zł – k. 29-30,
16. pisma pozwanego do powoda z dnia 8 października 2012 r. – k. 31,
17. pisma J. K. do pozwanego z dnia 22 października 2012 r. na okoliczność wypowiedzenia umowy z dnia 10 czerwca 2009 r. – k. 32,
18. pisma D. K. z dat nadania 22 października 2012 r. do pozwanego na okoliczność wypowiedzenia umowy zlecenia – k. 33,
19. wezwania do zapłaty z daty B. 12 stycznia 2013 r. – k. 35-36,
20. wyciągu bankowego KB (...) Bank za okres od 1 – 31 stycznia 2012r., na okoliczność operacji dokonanych na koncie – k. 44-45,
21. akt szkodowych nr PL (...) – k. 105,
22. pisma (...) SA w Ł. z dnia 20 listopada 2013 r. na okoliczność wypłat rent dla D. K. na konto pozwanego – k. 106,
23. informacji (...) SA Oddział (...) w K. z dnia 21 września 2011r. wraz z załącznikami na okoliczność wypłat rent za okres od 23 czerwca 2000r. do 5 września 2011r. oraz za lata 2001 – 2009 – k. 120-121,
24. zeznań świadka J. K. – k. 171-172,
25. zeznań świadka P. N. – k. 200-201.

Powyżej ustalony stan faktyczny został ustalony głównie w oparciu o powołane dokumenty urzędowe i prywatne, które sporządzone zostały w przepisanej formie przez powołane do tego organy w zakresie ich działania. Dokumenty urzędowe zostały sporządzone przez osoby kompetentne w zakresie ich urzędowych obowiązków, a ich autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Podobnie żadna ze stron nie zaprzeczyła prawdziwości dokumentów prywatnych i pochodzenia zawartych w nich oświadczeń.

Wiarygodność tych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu, stąd uznane zostały za w całości polegające na prawdzie, odnośnie dokumentów urzędowych - w zakresie tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.), a odnośnie dokumentów prywatnych - w zakresie faktu złożenia oświadczeń zawartych w dokumentach przez osoby je podpisujące (art. 245 k.p.c.).

Ponadto, Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. K. i P. N. w zakresie w jakim korelują one z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem z dokumentów.

Na zasadzie art. 217 § 3 k.p.c. Sąd oddalił wnioszek zawarty w piśmie procesowym z dnia 07.10.2015 r., gdyż ciężar dowodu ze wskazanym w piśmie zakresie obciążał pozwanego oraz wnioszek dowodowy złożony przez pełnomocnika powoda o zwrócenie się o informację o sprawach, w których został skazany P. N., uznając, że zmierza on jedynie do przedłużenia postępowania, zaś informacje te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Roszczenie powoda D. K. częściowo zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wbrew twierdzeniu powoda pozwany przysługuje zarzut przedawnienia z art. 118 k.c. albowiem dochodzone roszczenia powoda związane są z prowadzoną przez stronę pozwaną działalnością gospodarczą, co oznacza że zastosowanie znajdzie w przedmiotowej sprawie 3-letni termin przedawnienia.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy nie uwzględnił jednak zarzutu przedawnienia zgłoszonego przez pozwaną spółkę. Pozwala na to art. 5 k.c., zgodnie z którym nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno - gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub zasadami współżycia społecznego. Takie działanie nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Na temat zarzutu przedawnienia w oparciu o art. 5 k.c. wywieźdzał się Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 27 czerwca 2001 r. (II CKN 604/00), w którego uzasadnieniu podniesiono, iż uwzględnienie zarzutu przedawnienia nie byłoby zgodne z zasadami współżycia społecznego, jeżeli dłużnik powołujący się na zarzut przedawnienia uzyskałby korzyść majątkowa w wyniku swojego niewłaściwego postępowania.

W ocenie Sądu w okolicznościach w/w sprawy istnieją podstawy do usprawiedliwienia opóźnienia przez powoda w dochodzeniu spornego roszczenia. Powód w wyniku wypadku i doznanego stłuczenia mózgu jest osobą trwale niepełnosprawną, zdaną na pomoc i opiekę osób trzecich, a sprawne i terminowe załatwienie spraw nawet przy pomocy pełnomocników jest dla niego znacznie utrudnione.

Dodatkowo pieniądze, których powód dochodzi, są mu niezbędne do kontynuowania leczenia, a także stworzenia sobie warunków do w miarę „normalnego” funkcjonowania w warunkach jego niepełnosprawności.

Nierozliczenie się w sposób należyty przez pozwaną spółkę ze środków przekazanych przez ubezpieczyciela, a należnych powodowi, należy zdecydowanie potraktować nie tylko w kategoriach nie wywiązania się z zobowiązania, ale również jako wysoce niemoralne, a tym samym naruszające zasady współżycia społecznego.

Zasadne jest w ocenie Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 33.830,00 złotych tytułem niewypłaconego zadośćuczynienia.

Należne powodowi od (...) S.A. zadośćuczynienie wynosiło 210.000,00 zł. Od tej kwoty pozwany miał prawo potrącić sobie 25% + VAT 22%, tj. kwotę 64.050,00 zł ($210.000,00 \text{ zł} \times 25\% = 52.500,00 \text{ zł} + 22\% \text{ VAT} = 64.050,00 \text{ zł}$), zgodnie z treścią § 2 ust. 1 umowy zlecenia nr (...) zawartej pomiędzy powodem D. K. a pozwaną spółką (...)w dniu 10 czerwca 2009 r.

$210.000,00 \text{ zł} - 64.050,00 \text{ zł} = 145.950,00 \text{ zł}$.

Pozwany przekazał powodowi z tej kwoty jedynie kwotę 112.120,00 zł. Różnica pomiędzy kwotą należną powodowi a wypłaconą wynosi 33.830 zł.

$145.950 \text{ zł} - 112.120 \text{ zł} = 33.830 \text{ zł}$.

W konsekwencji, na zasadzie art. 471 k.c. w zw. z art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 354 § 1 k.c. i art. 481 § 1 k.c., Sąd zasądził od pozwanego (...) na rzecz powoda D. K. kwotę 33.830 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lipca 2009 r. do dnia zapłaty.

W wyroku z dnia 30 stycznia 1998 r. (III CKN 274/97, Lex nr 50596) Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że roszczenie o zapłatę odsetek od sumy zatrzymanej ponad potrzebę wynikającą z wykonania zlecenia (art. 741 zd. 2 k.c.) powstaje wówczas, gdy przyjmujący zlecenie nie wywiązuje się z obowiązku świadczenia – wydania określonej sumy pieniężnej uzyskanej dla zleceniodawcy lub otrzymanej odeń, a przewyższającej koszt wykonania zlecenia.

W tych okolicznościach ustawowe odsetki zasądzono od dnia 22 lipca 2009 r., gdyż w tym dniu pozwana spółka przelała ze swojego konta na konto J. K. - ojca powoda kwotę 112.120,00 złotych tytułem zadośćuczynienia dla D. K.,

a zatem pozwany w tym dniu dysponował pełną kwotą otrzymaną od ubezpieczyciela i od tego dnia opóźniał się ze spełnieniem świadczenia w pełnej, należnej wysokości.

Ponadto, w ocenie Sądu Okręgowego częściowo zasadne jest żądanie w zakresie niewypłaconego przez pozwanego wyrównania powodowi rent za okres od 01.07.2006 r. do 30.09.2009 r.

Ubezpieczyciel przekazał na rzecz powoda kwotę 46.800 zł. Z tej kwoty w ocenie Sądu należała się pozwanemu prowizja 25% + VAT 22%, zgodnie z wiążącą strony umową z dnia 10 czerwca 2009 r., na mocy której za prowadzenie sprawy w postępowaniu pozasądowym i sądowym pozwanej spółce (...) - zleceniobiorcy przysługiwało honorarium - prowizja w wysokości 25% + VAT wartości uzyskanego roszczenia – a więc zarówno uzyskanego od ubezpieczyciela zadośćuczynienia jak i renty - i kwotą tą zleceniodawca-powód D. K. scedował na rzecz zleceniobiorcy.

$46.800,00 \text{ zł} - 14.274,00 \text{ zł} (46.800,00 \text{ zł} \times 25\% = 11.700,00 \text{ zł} + 22\% \text{ VAT} = 14.274,00 \text{ zł}) = 32.526 \text{ zł}.$

Ponieważ pozwany żadnej kwoty z tego tytułu nie przekazał powodowi, Sąd, na zasadzie art. 471 k.c. w zw. z art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 354 § 1 k.c. i art. 481 § 1 k.c., zasądził od pozwanego(...)na rzecz powoda D. K. kwotę 32.526 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 sierpnia 2009 r. i w pozostałym zakresie żądanie oddalił.

Ustawowe odsetki zgodnie z żądaniem powoda zasądzono od dnia 8 sierpnia 2009 r., gdyż w dniu 7 sierpnia 2009 r. (...) S.A. w W. wpłacił na konto pozwanej spółki należne powodowi wyrównanie renty w kwocie 46.800,00 złotych, a zatem pozwany w tym dniu dysponował pełną kwotą otrzymaną od ubezpieczyciela i od dnia następnego opóźniał się ze spełnieniem świadczenia w należnej wysokości.

W ocenie Sądu Okręgowego częściowo zasadne jest również żądanie w zakresie niewypłaconej powodowi renty za okres od 1 marca 2011 r. do 31 sierpnia 2011 r. Renta ta łącznie wynosiła 16.739,58 zł ($6 \times 2.789,93 \text{ zł}$).

Z tej kwoty należała się pozwanemu prowizja 25% + VAT 22% ($16.739,58 \text{ zł} \times 25\% = 4.185,00 \text{ zł} + 22\% \text{ VAT} = 5.105,00 \text{ zł}$), zgodnie z powołaną wyżej wiążącą strony umową z dnia 10 czerwca 2009 r. i w tym zakresie Sąd powództwo oddalił.

$16.739,58 \text{ zł} - 5.105,00 \text{ zł} = 11.634,00 \text{ zł}.$

W konsekwencji należna powodowi każdorazowo renta wynosiła 1.939 zł ($2.789,93 \text{ zł} \times 25\% = 697,48 \text{ zł} + 22\% \text{ VAT} = 850,92 \text{ zł}; 2.789,93 \text{ zł} - 850,92 \text{ zł} = 1.939 \text{ zł}$).

Ponieważ pozwany żadnej kwoty z tego tytułu nie przekazał powodowi, Sąd na zasadzie art. 471 k.c. w zw. z art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 354 § 1 k.c. i art. 481 § 1 k.c., zasądził od pozwanego (...)na rzecz powoda D. K. kwotę 11.634 zł z ustawowymi odsetkami:

- od dnia 8 marca 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł,
- od dnia 2 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł,
- od dnia 3 maja 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł,
- od dnia 2 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł,
- od dnia 2 lipca 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł,
- od dnia 2 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.939 zł

a w pozostałym zakresie żądanie z tego tytułu Sąd oddalił.

Ustawowe odsetki zasądzono od dnia następnego po dniu dokonania przez ubezpieczyciela (...) S.A. wpłat rent na rzecz powoda w kwocie po 2.789,93 zł na konto pozwanej spółki, co nastąpiło w dniu w dniu 7 marca 2011 r., w dniu 1 kwietnia 2011 r., w dniu 2 maja 2011 r., w dnia 1 czerwca 2011 r., w dniu 1 lipca 2011 r. i w dniu 1 sierpnia 2011 r.,

wówczas bowiem pozwany dysponował kwotami otrzymanymi od ubezpieczyciela i od dnia następnego opóźniał się ze spełnieniem świadczenia w należnej wysokości

Sąd oddalił natomiast w całości roszczenie powoda o zapłatę kwoty 14.465,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 850,93 zł od dnia 02.10.2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 03.11.2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 02.12.2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 05.01.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 03.02.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 02.03.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 02.04.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 05.05.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 02.06.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 02.07.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 03.08.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 02.09.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 05.10.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 03.11.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 02.12.2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 04.01.2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 850,93 zł od dnia 10.02.2011 r. do dnia zapłaty,

tytułem potrąconej prowizji w wysokości 25% + 22% VAT od rent za okres od października 2009 r. do lutego 2011 r. ($2.789,93 \text{ zł} \times 25\% = 697,48 \text{ zł} + 22\% \text{ VAT} = 850,92 \text{ zł}$).

W ocenie Sądu pozwanemu należała się prowizja za wskazany wyżej okres, gdyż powód wypowiedział stronie pozwanej umowę dopiero w dniu 22 października 2012 r., zgodnie zaś z powoływaną już wyżej umową stron z dnia 10 czerwca 2009 r., pozwanej spółce (...) przysługiwało honorarium - prowizja w wysokości 25% + VAT wartości uzyskanego roszczenia – a więc zarówno uzyskanego od ubezpieczyciela zadośćuczynienia jak i renty na rzecz powoda.

W tych okolicznościach, skoro pozwana spółka zgodnie z umową stron, w okresie od października 2009 r. do lutego 2011 r., dokonywała potrąceń co miesiąc z należnej D. K. renty jej części w wysokości 25% + VAT, powództwo w tym zakresie należało oddalić, o czym orzeczono po myśli art. 471 k.c. w zw. z art. 734 § 1 k.c. i art. 354 § 1 k.c.

Sąd oddalił również w całości roszczenie powoda o zapłatę kwoty 5.400 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.789,93 zł od 01.07.2012 r. do dnia zapłaty i od kwoty 2.610,07 zł od dnia 01.08.2013 r. do dnia zapłaty - tytułem zwrotu kosztów procesu z postępowania apelacyjnego w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Krakowie

pod sygn. akt I ACa 202/12, gdyż jak słusznie wskazał pozwany powoda w tej sprawie reprezentował profesjonalny pełnomocnik adw. A. P. i strona pozwana nie ponosi odpowiedzialności z tego tytułu.

Powód wygrał proces w 2/3 częściach (domagał się kwoty 117.235,39 zł, a zasądono kwotę 77.990,00 zł). Koszty zastępstwa procesowego powoda wyniosły 3.600 zł. Postanowieniem z dnia 21 maja 2013 r. (k. 52) powód został zwolniony od kosztów sądowych w całości.

W tych okolicznościach oparciu o treść art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. 2013, poz. 461), Sąd zasądził od pozwanego (...) na rzecz powoda D. K. kwotę 2.400 złotych tytułem zwrotu części kosztów procesu (3.600 zł × 2/3).

Jednocześnie Sąd w trybie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014, poz. 1025 ze zm.) obciążył pozwanego częścią opłaty sądowej od pozwu, od której powód został zwolniony i nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Przemyślu od pozwanego(...) kwotę 3.900 złotych (77.990,00 zł × 5%) tytułem brakującej opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa.